

**www.pietersimenon.be/home-fondsenwerving
Hier vindt u ons tijdschrift in kleur
en ... nog veel meer.**

P.209.647
3-maandelijks
TIJDSCHRIFT
Jaargang 42
april-mei-juni 2016

Verbindend ...

Soms beweeg je langzaam mee met het zachte levenswindje. Je bent tevreden, geniet van de kleine gelukjes en alles om je heen. En dan word je opa, oma van twee schattige kleinkinderen. De ene dag mag je een klein meisje welkom heten, de volgende dag een kleinzootje. Dat overkwam Vincent en Martien. Beiden hebben zich jarenlang met hart en ziel ingezet voor onze vzw Jongerenwerking Pieter Simenon. Verbindend werken staat in onze visie en stond en staat nog steeds in hun hart.

En dan, enkele dagen later, verneemt Vincent dat hij de ziekte van Kahler heeft. De mails die we van Vincent en Martien ontvingen laten geen ruimte voor wanhoop, maar stralen zoals we van hen gewend zijn, zeer veel positiviteit uit. Natuurlijk zullen er heel veel wisselende emoties op hen afgekomen zijn, maar gelukkig is er vooral het geloof in de eigen kracht en blijft hun vertrouwen in een gelukkige toekomst. Het woord verbinden krijgt nu wel een heel sterke betekenis. Ook nu hebben zij gekozen om wat hen overkomt te delen. Wat zij ooit aan krachten uitgedeeld hebben, in en buiten JPS, krijgen zij nu hopelijk ten volle terug.

Een andere moedige persoon, die geconfronteerd werd met kanker, nu al ruim 4 jaar geleden is Latifa, de vrouw van onze begeleider Hassan. En ook zij is moedig de confrontatie aangegaan.

Zij heeft altijd gewerkt als welzijnswerkster bij diverse organisaties. En nu, tijdens haar ziekteperiode, heeft zij zich geëngageerd om door haar getuigenissen vrouwen bewust te maken van het belang van preventief kankeronderzoek.

Als je ergens werkt, voel je je meestal ook verbonden met het geluk én het verdriet van je collega's. De ziekte van ouders, kinderen, ... het raakt ons allen en soms kan je niet veel meer doen dan kaartjes, kaarsjes en ...

Ik geloof rotsvast in de kracht van een gebed, van een positieve gedachte, van een liefdevolle wens die met een warm hart naar iemand 'toegestuurd wordt'.

Misschien is deze JA wel een kostbaar instrument om al onze krachten te bundelen, niet alleen voor 'onze' mensen die ziek zijn, zoals ik daarnet vertelde, maar ook voor alle jonge mensen die psychisch en emotioneel in nood zijn. Mogelijk hebben zij zelfs niemand die ook maar aan hen denkt of hen kan bemoedigen. En hierbij denk ik niet in de laatste plaats onze jongeren.

Ik hoop van harte dat deze lente iedereen kracht, hoop én warmte mag schenken, op de momenten dat het zachte lentewindje in sterkte toeneemt en we stevig tegen de wind in moeten stappen.

Rosa

Onze jongeren, onze zorg, zijn kwetsbaar, emotioneel, maar ook financieel. Vanuit die kwetsbare positie moeten zij als jong-volwassene een onzekere toekomst binnenstappen. Waar wij kunnen, proberen wij hen krachtiger en sterker te maken. Ook willen we hen iets meer financiële armslag geven o.a. door deze JA.

Wil u daar een eurootje aan bijdragen? Graag en dankjewel!

Een warm woord, een zorgzame gedachte zijn echter even welkom!

Bpost bank BE91 0000 1025 0876

vzw Jongerenwerking Pieter Simenon - 3920 Lommel

Steunt u 40 euro/jaar of meer dan ontvangt u begin 2017 een fiscaal attest.

Gedicht ...

Joke Martens, één van onze begeleidsters, stuurde ons deze mail:

"In mijn SLO-opleiding is één van mijn opdrachten 'mezelf voorstellen'. Als onderdeel van deze opdracht heb ik een gedicht geschreven dat ik graag met jullie zou willen delen. Ik wil je ontroeren, je meevoeren naar mijn wereld van iedere dag. Dat je de mensen achter de woorden ziet, dat je het 'echte' gevoel achter de woorden begrijpt..."

Daarom dit gedicht...

*Een baby geboren,
geborgen in het moederhart,
liefdevolle aanrakingen,
onbezonnen opgroeien,
fundamenten gelegd voor een verder leven,
steeds kunnen terugvallen op,*

...

*Zo zou het moeten zijn voor ieder kind, voor iedere jongere, voor iedere leerling,
maar de realiteit is helaas voor velen anders...*

*Een baby wordt geboren,
geplaatst in een CKG,
geen, weinig moederliefde,
geborgen in talloze handen, goed bedoeld.
Bodemloze hechting,
gedragsproblemen,
plaatsing in pleeggezin(nen),
talloze hulpverleners,
allemaal met goede bedoelingen.*

*In het hoofd een explosie,
gevoel van onrecht,
onmacht,
veel verdriet,
hunkerend naar liefde,
vriendschap en begrip,
in het hoofd een explosie.*

*Overleven,
overval,
inbraak,
carjacking met geweld,
een tijdje naar Everberg of Mol,
een tijdje in Pieter Simonon.*

*Pieter Simonon
ruimte en tijd,
begrip en steun,
mogen boos zijn,
kansen krijgen,
onbevooroordeeld luisteren.*

*Maar ook
confrontatie,
werken aan jezelf,
regels en grenzen.
Om dan samen verder te gaan,*

*Samen op weg te gaan,
samen vallen en opstaan,
verbindend werken,
banden herstellen,
geven van hoop,
GELOVEN IN DE KRACHT IN IEDER MENS!*

Een dag leven als een vluchteling

APPÈL, de module ondersteunende begeleiding van Jongerenwerking Pieter Simenon vzw, vangt jongeren op die vastlopen in reguliere trajecten. Zij kunnen (tijdelijk) niet naar school, hebben problemen thuis of in hun leefgroep, hebben het moeilijk met zichzelf.

APPÈL vangt hen op en zoekt een plaats waar ze tot rust/tot actie kunnen komen, waar ze leren anders om te gaan met hun omgeving en met hun problemen. Elke jongere volgt bij ons een individueel parcours, geënt op de doelstellingen die de jongere zichzelf stelt.

APPÈL heeft 2 projecten: PEL (project ervaringsleren) en Project A (met de A van actie, anders en afhakers).

In PEL gaan de jongeren overdag (en soms 's nachts) naar een projectplaats: een zorgboer, een manege, een B&B,...

Project A is gelegen in de Zilleweg in Lommel en vangt overdag in (kleine) groep jongeren op. Ze werken rond projecten die de jongeren zelf kiezen. In januari kozen ze voor 'project vluchtelingen', een actueel thema. Samen werd er gekozen om in het heden te blijven en in de beleving te stappen van hoe het moet voelen om vluchteling te zijn. Ze gingen ook samen op zoek naar wat ze konden betekenen voor

vluchtelingen. Er werden in de buurt kleren ingezameld en van gekregen autovelgen werden kacheltjes gelast. Deze spullen brachten ze eind januari naar Duinkerke, waar de confrontatie met het ongestructureerde vluchtelingenkamp en de Franse politie diepe nadruk naliët bij jongeren en begeleiding.

Een bezoek aan het Parelstrand stond voor later op de agenda. Ze wilden ook graag eens gaan voetballen met de jongeren die daar verbleven.

Op vrijdag 19 februari gingen jongeren en begeleiders de uitdaging aan een dag buiten te leven, als vluchtelingen in een kamp. Ze kregen paletten en zeilen, wat kook- en eetgerei, een velgenkacheltje en 10 euro om voor 7 man te koken.

's Morgens had het lichtjes gesneeuwd, het was koud en grijs toen de deuren dicht gingen. Samen bouwden ze een tent en richtten die in met paletten. Daarna gingen ze te voet naar de Aldi om eieren, tomaten en brood te kopen. Het velgenvuurtje werd goed warm gestookt. Al snel stond iedereen aan te schuiven voor ei met tomaat. Een gitaar werd boven gehaald, er werd gevoetbald en Viking Kub gespeeld.

Wat hebben we geleerd van deze dag?

Eén dag zonder luxe is fijn, maar wat als je dit dagenlang moet doen?

Een dag jezelf bezighouden lukt wel, maar lukt dat ook elke dag?

Dicht bij elkaar leven in vervelende omstandigheden haalt niet het beste in mensen naar boven: twee jongeren kregen kort een conflict. Wat moet dat niet zijn als je voortdurend op elkaar gepropt leeft?

De jongeren vroegen om half drie om het "kamp" op te doeken. Iedereen was blij terug binnen in huis te kunnen.

En de jongeren vertrokken vol verhalen terug naar huis. Blij geen vluchteling te zijn...

CANO en sport

(Cano staat voor Centrum voor Actieve Netwerk en Omgevingsondersteuning)

Sport spreekt veel jongeren aan: het is leuk om te doen, het geeft energie en zoomt in op de mogelijkheden in plaats van de problemen van jongeren. Dit kan een positieve basis vormen om te werken aan de zelfontwikkeling van de jongere en aan andere, ruimere doelstellingen. Toch blijkt uit de praktijk dat heel wat jongeren binnen de (bijzondere) jeugdzorg een serieuze drempel ervaren op het vlak van sportparticipatie en dat de sport- en de jeugdhulpsector elkaar onvoldoende kennen. Met die insteek verspreide Vlaams Minister van Sport Philippe Muyters een oproep naar de CANO-voorzieningen om op die manier sport en jeugdzorg te verbinden.

In februari 2015 dienden we een projectvoorstel in om het thema sport onder de aandacht te brengen van de werking en doelgroepjongeren.

Met dit project beogen we gefaseerd en gespreid over twee jaar, verschillende doelstellingen:

- Jongeren in diverse sportcontexten positieve, plezierige sportervaringen laten ontdekken en beleven, zodat de jongeren vertrouwd worden met het sporten in de vrije tijd;
- de intrinsieke motivatie van jongeren stimuleren om op een duurzame wijze te sporten;
- competenties en attitudes van jongeren versterken via het sporten;
- door jongeren toe te leiden naar sportbeoefening buiten het kader van de georganiseerde jeugdhulp bijdragen tot de vermaatschappelijking van de zorg;
- het uitbouwen van een structureel, duurzaam netwerk van partners tussen welzijns-, sport- en vrijetijdsactoren.

In het kader van dit project nam Ingrid, naast haar tewerkstelling op de sociale dienst, de taak als sportmedewerkster op zich. Samen met de begeleidersploeg tracht zij gedurende de looptijd van het project bovenstaande doelstellingen te verwezenlijken.

Hallo iedereen ...

Mijn naam is Vince. Ik ben een jaar in begeleiding geweest bij JPS. Ik ben gestart in de leergroep met als doel terug thuis te mogen wonen. Iedere ochtend ging ik vanuit Lommel met de bus naar school in Overpelt.

In de leergroep heb ik leren poetsen, koken, naar school gaan en heb ik een beetje zelfstandig leren zijn. Ik heb ook vrijwilligerswerk gedaan in het dierenasiel in Lommel, dit vond ik heel leuk. Dieren zijn mijn passie.

Na een half jaar mijn best gedaan te hebben, ben ik terug thuis mogen gaan wonen. Dit was voor mij één van de leukste momenten op dat jaar tijd. Omdat ik beter luister naar mijn mama en me aan de regels en afspraken hou, is de sfeer thuis veel leuker. Ook de band met mijn mama is hierdoor veel verbeterd. Ik ben echt heel blij dat ik terug thuis ben en ik voel me ook heel goed.

Na een jaar mag de begeleiding dan stoppen. Hier ben ik ook blij om, ook al vond ik het niet erg als Eveline (*begeleidster*) naar mij thuis kwam. Voor mij is het belangrijkste dat ik bereikt heb terug thuis te mogen wonen. Ik heb ook geleerd om kalm te blijven als ik boos word om iets. Dat heeft me al veel geholpen.

Op het einde van de begeleiding heb ik nog een leuke verrassing gekregen. Eveline vertelde iets over een nieuw sportproject waardoor ik misschien nieuwe schaatsen kon krijgen. Ik schaats al van het begin van de begeleiding en wou ook heel

graag ijshockey spelen, maar die uitrusting is veel te duur. Uiteindelijk heb ik via het sportproject nieuwe schaatsen gekregen, waardoor ik toch al een stapje verder ben. Ik ben heel blij en dankbaar dat ik schaatsen heb gekregen van JPS (= *Jongerenwerking Pieter Simonon*). Ik ga iedere week schaatsen met mijn vrienden. Dit is voor mij een heel belangrijk moment om al mijn vrienden en vriendinnen te kunnen zien. Iedereen weet ook dat ze me vrijdagavond op de schaatsbaan kunnen vinden. Ik hoop dat de schaatsen nog lang meegaan en dat ik ze nog lang kan gebruiken. Het was ook leuk om de schaatsen te gaan kopen. Heel mijn gezin was meegegaan om te helpen kiezen en iedereen was blij voor mij.

Vince

**COUNTRY-AVOND
26 NOVEMBER 2016**

Ja, we zijn er vroeg bij! Uit onze eigen ervaring weten we dat het moeilijker en moeilijker wordt om de weekends te plannen, daarom willen we nu al proberen een plaatsje te veroveren in jullie agenda!

De eetdag, waarover we het in het vorige boekje hadden, is helaas niet door kunnen gaan om praktische redenen. Hierdoor is de vriendenkring jammer genoeg ook inkomsten misgelopen die bestemd waren voor onze jongeren.

Maar ... ze hebben al nieuwe plannen: een country-avond met live muziek. De inkom is heel schappelijk gehouden: een hele avond muziek en dans voor 5 euro inkom ... een crisisprijsje denken we dan.

We geven u nu de affiche al mee en hopen u op 26 november tegen te komen! In ons septemberboekje krijgt u te horen hoe wij er een gezellig én smakelijk avondje van gaan maken.

Zorgenpopjes voor het dagcentrum

Mensen ontmoeten elkaar, vinden mekaar en verbinden zich op de één of andere manier.

Zo ook het Dagcentrum en Tandy Mallet, de oprichtster van Het Lapjeshuis in Lommel.

Om wat meer te weten, verwijzen wij heel graag naar hun website: www.lapjeshuis.eu

Door deze ontmoeting is er een spontane samenwerking met het dagcentrum ontstaan.

Intussen heeft Tandy en haar vrijwilligersteam van enthousiaste handwerkers, voor 11 zorgenpopjes gezorgd voor de jongeren in het dagcentrum.

Naast het maken van zorgenpopjes, zijn er nog tal van ideeën die we samen met het lapjeshuis willen verwezenlijken. Enkele van deze ideeën zijn: samen met de ouders een

“handwerkworkshop” opstarten met de intentie dingen te maken voor de avondmarkt, die in 2017 gehouden zal worden in de Koning Leopoldlaan te Lommel. De opbrengst zal dan uiteindelijk weer ten goede komen aan het dagcentrum en haar jongeren.

Een ander idee: ouders stimuleren om hun eigen kleding te herstellen, te pimpen of zelf te maken en dit in hun eigen naaiatelier. Ook een activiteit organiseren met de jongeren rond gerecycleerd materiaal leek een goed voorstel.

Wij willen Tandy en haar team heel hartelijk bedanken. Onze jongeren zijn alvast heel erg enthousiast!

En misschien vraagt u zich af wie er het voorbije jaar in het dagcentrum verbleef. We plukken een paar cijfers uit het jaarverslag 2015.

Spreiding geslacht (per unieke jongere) zowel in Dagcentrumbegeleiding als Contextbegeleiding.

Geslacht	Aantal
Mannelijk	9
Vrouwelijk	2
Totaal	11

Spreiding leeftijd bij start begeleiding

Leeftijdscategorie	Aantal
0 – 3	0
4 – 6	1
7 – 12	9
13 – 18	1
Totaal	11

Verblijfadres / gemeente	Aantal
Lommel	7
ST. H. Lille (Neerpelt)	1
Hamont	2
Hechtel	1
Totaal	11

Van begeleider Bjorn kregen we dit tekstje dat hij samen met een speelgoedautootje, aan de mama van zijn gast gaf bij het einde van de begeleiding.

Ann,

Ik heb je ooit beloofd om een auto te geven op het einde van de begeleiding.

Laat dit modelautootje symbool staan voor de toekomst waarin je steeds het stuur in eigen handen neemt, niet te veel gas geeft, op tijd op de rem gaat staan, af en toe eens flikkert met je lichten om anderen te waarschuwen, er voor zorgt dat er geen verkeersagressie van komt en hoffelijkheid je beste vriend is.

Ik wens je het beste toe in de toekomst!

Bjorn

Ook wij wensen Ann en Wouter veel geluk!

Come sit down beside me

I said to myself.

And although it didn't make sense

I held my own hand

As a small sign of trust

And together I sat on the fence.

Kom, ga naast me zitten,

zei ik tegen mezelf.

En al leek het nergens op te slaan,

toch hield ik mijn eigen hand vast

als een klein teken van troost.

En 'samen' zat ik op het hek.
